

גילוי דעת - ותורת בית דין [ב]

יום א' לסדר "וואלה המשפטים אשר תשים לפניו" (משפטים), כ"א לחודש שבט, שנת תשס"ו לפ"ק.

בדבר השערוריא של ה"גט מעועשה" שנקבע במאנסי נואירוק בלילא, אור ליום ה' פרשת שמות י"ט לחודש טבת שנה תשס"ו לפ"ק, ע"י הנך בריזנים שכרי חרב "כונפיית המעשים" המקנים בתוככי עיר מאנסי [ב坦הלהה הריש ברינויו] "לאנדעסמאן" המפורסם לך שבקלם, מי שבעד בצע כבר הכספי רבים באיסור הנורא ד"אשת איש" והכנים טמייה "טמורום" במחניינ רה"ל, ע"י בזיעת גיטין באופן הפסול ובטל לכל הרוויות, מי שבלפני ט"ז שנה כבר יצאו הרבה מוגולי הדור נגרו בכתב, ופסלו "בל" גט הווצה מתח"ל, שփאו את הבעל מ"ה ישראלי איסר גאלדשטיין נ"י מבורךן, במכות אנרכוף אכזריות, "למנות שליח" לנרש את אשתו ניטל רiol חייה (לבית צימליךמן) מעיר מאנבריאל.

הנה, הלכה רוחת היא, ד"גט מעועשה" - פסול ובטל מה"ת א"ק בדיעבד, ואם עבדה ונשאת על ספק גט כוה, בונה מן השני ה"טמורום", דכ"כ הריב"ף, רבינו יהוטנן, רשב"י, רטב"ג, ריז"ו (פומ. מ"ב כ"ד. ה"ל). רשב"א (מ"ה, ק"ד. תקע"ג), [כ"כ בעיתם במכרב מאליהו (ולפנדי), זכר ז'. ק"י י"ג], רז"א (גיטין, פט. נ"ג), שהג"ג (על ר"ף ניטין מ"ט. ג'. לות ד'). והה"מ (ליטות פ"ז. ס"ח). וכון איפסכא להלכה ולמעשה בכל הפסיקות - בלי יצא מן הכלל, ע"י טור ושו"ע (מל"ע ס"י קל"ד. ק"ב ו'ו). ב"ש (פס. ק"ק ו'ו), ח"מ (פס. ק"ק ו'ו), גבוי"א (לכט פ"ג), כייטוס: כ"ה. מ"ז. ומ"ט), חות"ס (מל"ע ה"ל. פ"ז. כ"מ. ד"ס סנה. ומי"ק ט"ז), פרישה (פס. ק"ל ו'ו). עונגן יו"ט (ס"י י"ג), עונגן יו"ט (ס"י ק"ט, ד"כ ו'ו), מהרש"ס (מל"ע ס"י ט"ז. ט"ז. ג"ג). ישוע"ק (ס"י קל"ב. מתני' מ"ט. וט"ב. סופ"י ס"ה. ומי"ז, ליקוטים ס"י ט"ז). בעי היי (לה"ט ס"מ כ"ז), באර יצחק (מל"ע ס"י ט"ז. ט"ז. ג"ג). שואל ונשאל (מל"ע ס"י ט"ז). רב פעיל"ם (מל"ע מ"ט. ס"י י"ג), עונגן יו"ט (ס"י ק"ט, ד"כ ו'ו). מהדר"ק (טאלס פ"ג). ררב"ז (מ"ז. ס"י ל"ט. מ). שמש צדקה (מ"ג. ס"י ז'. ט). בר"א (מל"ע ס"י ט"ז. וט"ט. וק"ג). הגראע"א (קמ"ה. ס"י ר"ז). חות"ס (מ"ז. ליקוטים ס"י מ"ט). בנגה"ג (פומ. ס"י ל"ז. סג"ט טהו י"ה). עי"ש. ומעתה ק"ז ב"כ של ק"ז ב"נ"ד, שהкопין אינם "טוועט" אלא "מודין". וכן און דינו של בעל והלכו להוציא בلال, דרבכ"ג הגט פסול ובטל מה"ת גם בעלי הנך טעימים נוספים, וכמובואר בכל פוסקים הג"ל (ד"ס ס"ה). עי"ש.

ובפרט כשכפיות הבעל היה על "מיןוי השליה" ככ"ד, ר בכ"ג הגט פסול ובטל אף אם היה דינו של הבעל לכופו להוציאו, ובמ"ש ב"כ בעונגן יו"ט (ס"י ק"ט) שנט כוה "לא בלא הווא", ולא נמצא שם חולק בזה. וכש"ב כשיוצא ע"רעד" על כשרות הגט, וגם "הווחרה" במפורש שלא תנשא וככ"ד, בכיה"ג בר"ע מודרים שאף אם נשאה ע"פ ההוראה מוטעת" תצא, ע"י ר"א"ש (כלג ל"ב. ס"י ג'). מהדר"ק (טאלס פ"ג). ררב"ז (מ"ז. ס"י ז'. ט). בר"א (מל"ע ס"י ט"ז. וט"ט. וק"ג). הגראע"א (קמ"ה. ס"י ר"ז). חות"ס (מ"ז. ליקוטים ס"י מ"ט). בנגה"ג (פומ. ס"י ל"ז. סג"ט טהו י"ה). עי"ש. ומעתה ק"ז ב"כ של ק"ז ב"נ"ד, שהкопין אינם "טוועט" אלא "מודין". וכן און דינו של בעל והלכו להוציא בلال, דרבכ"ג הגט פסול ובטל מה"ת גם בעלי הנך טעימים נוספים, וכמובואר בכל פוסקים הג"ל (ד"ס ס"ה). עי"ש.

אשר על כן הרינו להזכיר בויה בשער בה רכבים, ובג' מוחוריים אנתנו בויה את האשה גיטל רiol היה גאלדשטיין (לבית צימליךמן) מעיר מאנבריאל ב"התורת בית דין" המורה, שעדיין היא "אשת איש" גמורה, אשתו של בעלה מ"ה ישראל אליסר גאלדשטיין נ"י, ואסורה להונשא לשום אדם טרם שחканל גט כשר מבולה הנ"ל. וחלילה לשום אדם מישראל לישאנה על פמק" גט בטל" הנ"ל. ואם חubar ה"ז ותנשא על סמך ה"גט ופסול" הנ"ל ע"פ הוראת זיין פנים ומירין, הרי שווידם היא והbijעל עוביירים על האיסור החמור והנורא ד"אשת איש", רה"ל, והולאות אשר يولדו להם על סמך גט הנ"ל, יהיו "טמורום" גמורים לכל דבר, וכמו שפסקו להלכה ולמעשה כל פוסקים הנ"ל, ולמהו רולנזר שלומים חן במי נהר, ולהשומעים יונעם ותבא עליהם ברכת טוב.

וע"ז באעה"ח בשם הבר"ץ יומן גנ"ל.

אברהם שמואל יהודה גושטטען
חבר ומנהל הב"ד

